

vid Kommissionens Opgave skal være, eller i det hele taget angive Retningslinier for Kommissionens Bevægelser. Derimod har det været Udvalget magtpaaliggende at bidrage til, at Kommissionens Sammensætning bliver saa alsidig som vel muligt, og Udvalget har i saa Henseende haft Øje for to Punkter: Valget af de Medlemmer, som Tingene vælge, og Valget af de Medlemmer, som den højtærede Justitsminister vælger. Som det fremgaar af Betænkningen, ere Udvalget og Ministeren enedes om at forandre Tallet „3“ til „6“ for Tingenes Vedkommende. Ved Samraadet i øvrigt angaaende Lovforslaget er opnaaet Forstaaelse mellem den højtærede Justitsminister og Udvalget angaaende Valget af de Medlemmer, som det tilkommer ham at vælge, idet Ministeren er enig med Udvalget i, at det vil være rigtigt, at han for sit Vedkommende udpeger 2 Medlemmer, om hvilke det kan siges, at de i social Henseende staa Tyendeklassen nær. Der har været Tale om Husmandsforeningerne som vejledende Organisationer i saa Henseende. Der har ogsaa været nævnt Københavns Tjenestepigeforening. Jeg for mit personlige Vedkommende — og jeg antager, jeg i saa Henseende er i Overensstemmelse med de fleste Medlemmer af Udvalget og af det høje Ting — maa mene, at Husmandsforeningen vil være en fuldgod Organisation at henvende sig til, naar det drejer sig om at faa Vejledning til Udpegning af dem, der kunne siges mest direkte at repræsentere Tyendet. En Husmand, som selv har tjent som Tjenestekar, hvis Kone maaske har tjent som Tjenestepige, og hvis Børn tjene eller ere henviste til, naar de have naaet en mere voksen Alder, at skulle tjene som Tyende, maa vistnok antages i fuldt Omfang at kunne repræsentere Tyendeklassens Interesser — ja, jeg tager ikke i Betænkning at sige det — bedre end selve Tyendet. Der er, som sagt, opnaaet Overensstemmelse ogsaa i denne Henseende. Om den højtærede Justitsminister maatte foretrække at lade Tjenestepigeforeningen her i København udvise et Medlem til Kommissionen, vilde noget saadant ikke have fundet Modstand fra Udvalgets Side, men, som sagt, jeg er af den Formening og tror at have Udvalget bag mig i saa Henseende, at Husmandsforeningerne naturligst ville være det Sted, hvor Justitsministeren finder den bedste Vejledning til Udpegning af Repræsentanter, der staa Tyendet nær. Mere er der saa ikke at sige om denne Sag.

Naar det naas, som vi have bestræbt os for i Udvalget, og de Ændringsforslag, vi her have stillet, blive vedtagne, vil Kommissionens Sammensætning være en saadan, at der er Grund til at vente, at Kommissionen vil kunne gøre det Arbejde, der bliver den betroet: at forberede en Revision af Tyendelovgivningen. Klager over Tyende fra Husbonders Side og Klager over Husbond og Madmødre fra Tyendes Side ere sikkert lige saa gamle som selve Tyendeforholdet, og disse Klager ville ikke forstumme, selv om vi faa den mest ideale Tyendelov af Verden. Det, det drejer sig om, er ikke at faa disse Klager til at forstumme — disse Klager forstumme aldrig —, men at faa Tyendelovgivningen til at svare til Tidens Krav og at faa den saaledes, at de Brøst, der ere ved den hidtidige Ordning, ere fjernede. Og denne Opgave ønske vi forberedt ved den Kommission, der bliver nedsat overensstemmende med det oprindelige Forslag, med de Ændringer, Udvalget herved vil anbefale til Vedtagelse af Tinget.

Birck: Det er i Tilslutning til en Udtalelse, der faldt fra det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen), at jeg vil tillade mig at rette en Forespørgsel til den højtærede Justitsminister, nemlig om, hvor vidt Kommissariatet strækker sig, hvilken Rækkevidde de Opgaver have, som Kommissionen maa tage under sig. Jeg skal i denne Henseende minde om, at Tyendekontrakten jo er en ganske almindelig Arbejdskontrakt, ganske vist indgaaet under særlige Forhold. I Tyskland har man for saa vidt slaaet alle Arbejdskontrakter sammen, som man i den almindelige borgerlige Lovbog har vedtaget visse Regler for alle Arter Arbejdskontrakter. Imidlertid vil det maaske her i Danmark være at gaa for vidt, om man vil nøjes med en ganske almindelig Lov om alle Arter af Arbejdskontrakter, men til Gængæld, mener jeg, maa vi have en Lov, der omfatter alle Arter af Arbejdskontrakter, der ere indgaaede paa længere Tid, og hvor Husbondens Modydelse bestaar i Kost eller Logis eller begge Dele. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Minister og Udvalgets ærede Ordfører om, hvorvidt der i det Kommissorium, der er givet Kommissionen, ligger en Ret til at udarbejde ikke blot en Lov om det egentlige Tyende, det, som nu falder ind under den gældende Tyendelov, nemlig Tjenestekarle og Tjenestepiger, men ogsaa en Lov, der omfatter alle Arter af Arbejdskontrakter, der